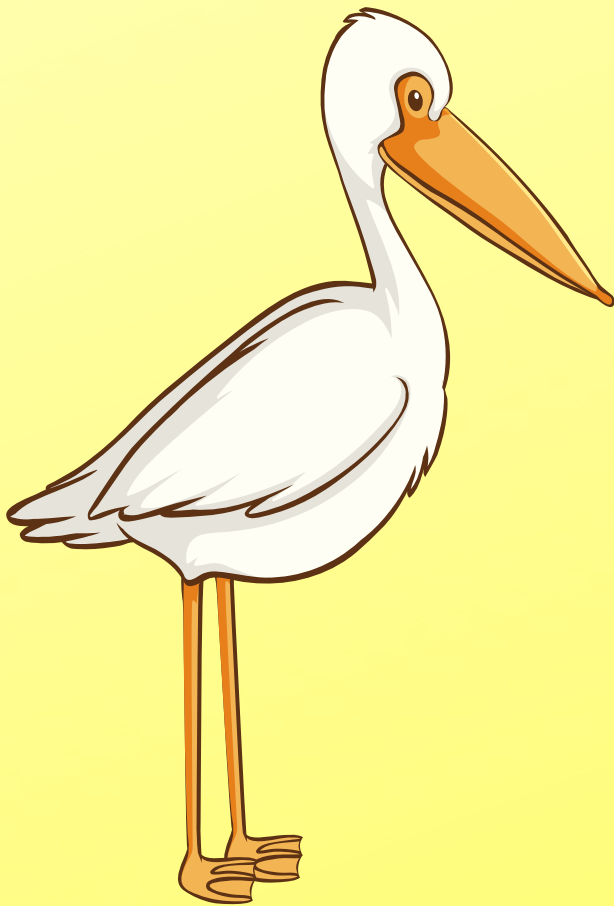
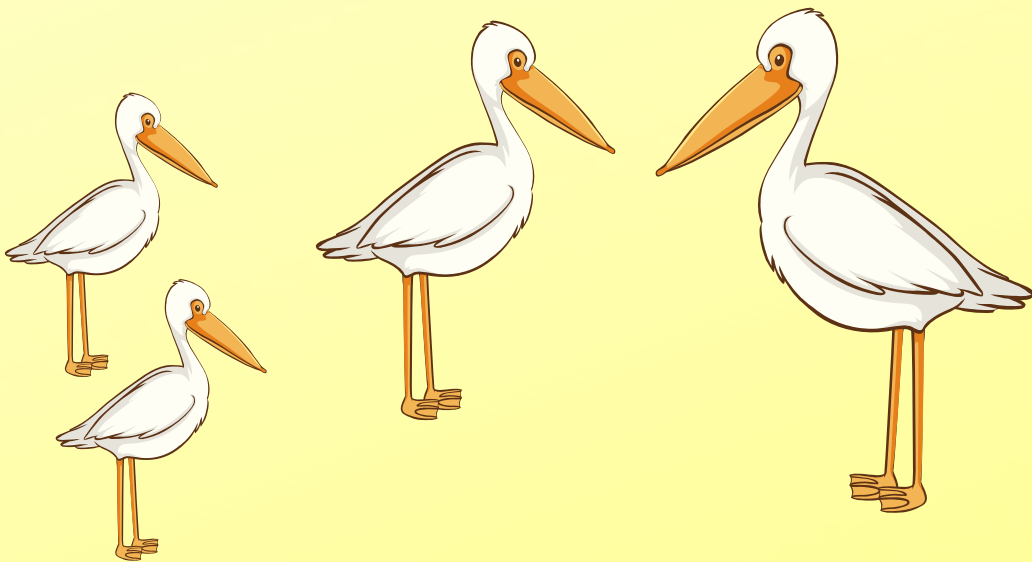

Η αλεπού και ο πελαργός

Μια φορά και έναν καιρό, σε ένα όμορφο χωριό
ζούσε ένας πελαργός με τη γυναίκα του
και τα παιδιά τους.

Έξω από το χωριό, ζούσε μια πονηρή αλεπού
με κοκκινωπή γούνα και φουντωτή ουρά.

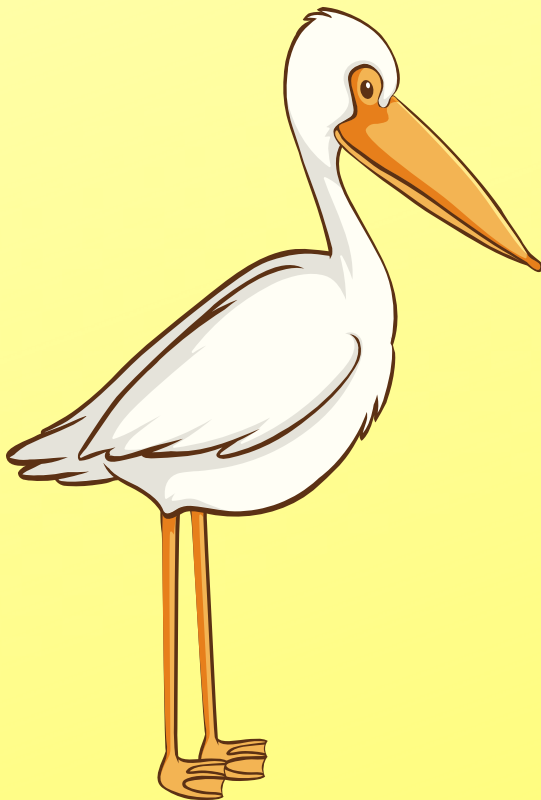
Μια μέρα, ο πελαργός και η αλεπού
έτυχε να συναντηθούν στο δάσος.

"Καλημέρα Κύριε Πελαργέ! Πώς από δω;"
τον ρώτησε η αλεπού.

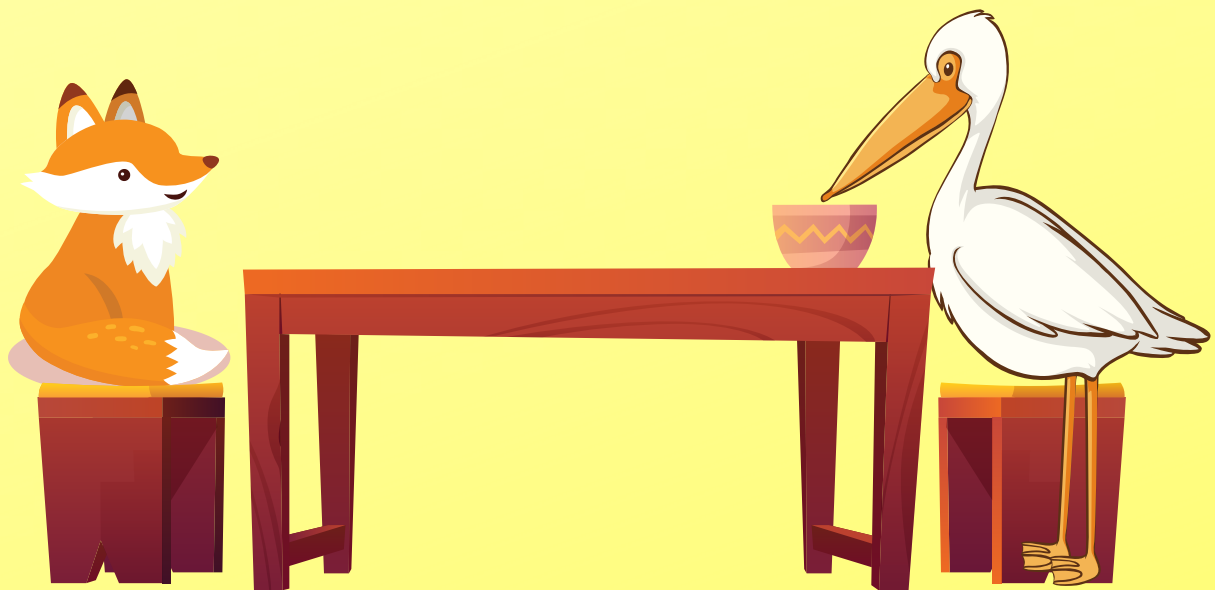
*"Ήρθα εδώ στο δάσος για να μαζέψω τροφή
για τα παιδιά μου",* της απάντησε ο πελαργός.

*"Μιας κι ήρθες στη γειτονιά μου,
θα έρθεις να σου κάνω το τραπέζι;"*.

Ο πελαργός παραξενεύτηκε με την πρόταση
της αλεπούς, αλλά στο τέλος δέχτηκε.

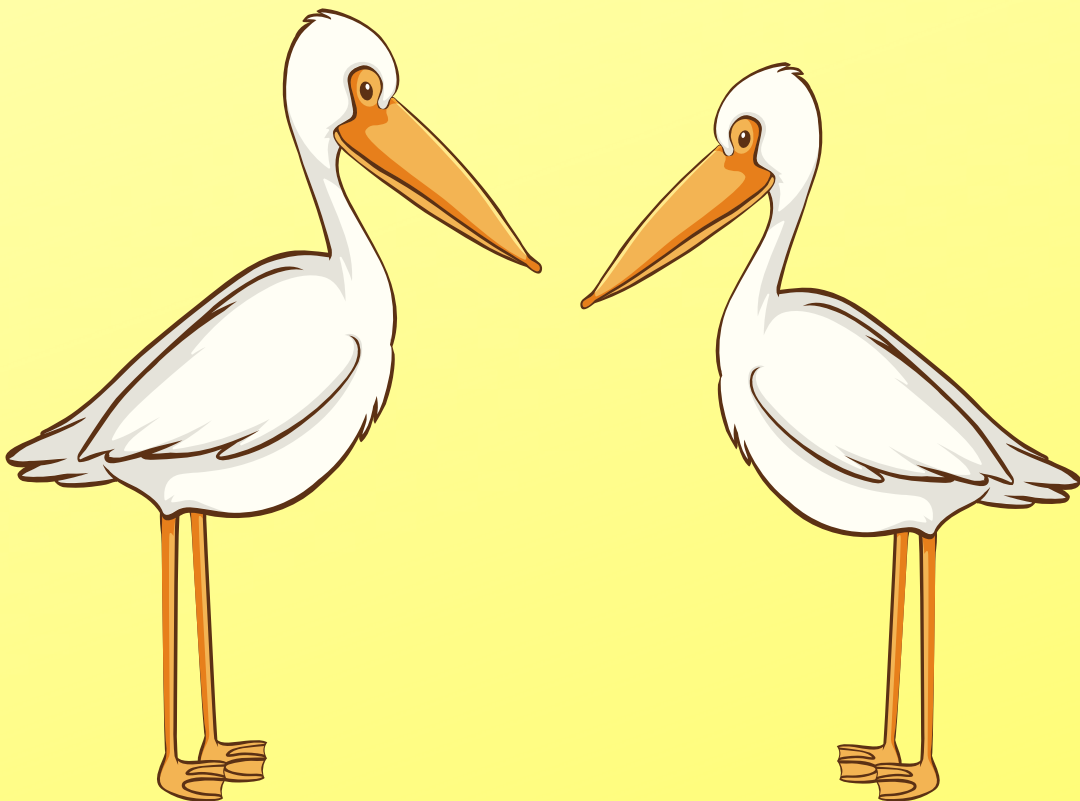

Πήγε λοιπόν στο σπίτι της, κάθισε στο τραπέζι και η αλεπού τον σέρβιρε μια ζεστή και αχνιστή σούπα σε ρηχό όμως, πιάτο. Τότε κατάλαβε ο πελαργός, πως η αλεπού ήθελε να γελάσει μαζί του, αφού με το μακρύ του ράμφος ήταν αδύνατο να φάει τη σούπα σε ρηχό πιάτο. Έκανε λοιπόν πως έτρωγε και αφού τελείωσε και η αλεπού, την ευχαρίστησε και της είπε: *"Ήταν πολύ νόστιμη η σούπα. Για να σου ανταποδώσω την φιλοξενία, θέλεις να έρθεις αύριο στο δικό μου σπίτι να φάμε μαζί;"*

Η αλεπού δέχτηκε την πρόταση του
και ο πελαργός ξεκίνησε για το σπίτι του.
Σε όλη τη διαδρομή σκεφτόταν ότι η αλεπού
τον κορόιδεψε και ότι
θα έπρεπε να πάρει το μάθημά της!

Την επόμενη μέρα, ο πελαργός εξήγησε
στη γυναίκα του τι του έκανε η αλεπού.
Έτσι, της ζήτησε να ετοιμάσει ένα πολύ ωραίο
δείπνο και να το σερβίρει σε γυάλες
με ψηλό λαιμό.

Όταν πλησίαζε η ώρα, η αλεπού, κουνιστή και λυγιστή, κουνώντας την φουντωτή ουρά της με καμάρι, ξεκίνησε για το σπίτι του πελαργού.

Χτύπησε την πόρτα και η οικογένεια την υποδέχτηκε με χαμόγελο.

"Τι ωραία που μυρίζει! Μου τρέχουν τα σάλια!"
σχολίασε η αλεπού.

Κάθισε στο τραπέζι, κι ο πελαργός με τη γυναίκα του έφεραν τις γυάλες. Ο πελαργός έχωσε αμέσως το ράμφος του μέσα στον ψηλό λαιμό της γυάλας και άρχισε να τρώει το φαγητό του με μεγάλη όρεξη.

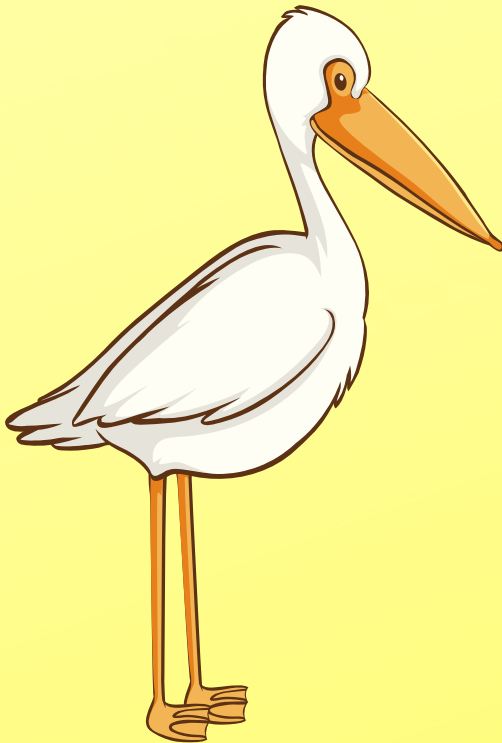
Η αλεπού προσπάθησε να χώσει τη μουσούδα της, αλλά άδικος κόπος. Ούτε μια μπουκιά δεν κατάφερε να φάει.

Αφού τελείωσε το φαγητό του ο πελαργός,
σηκώθηκαν από το τραπέζι και η αλεπού
προχώρησε μουτρωμένη και νηστική,
αλλά χωρίς να πει λέξη...

Καληνύχτισε την οικογένεια και έφυγε για
το σπίτι της. Στο δρόμο σκεφτόταν συνεχώς,
πως αν μαθευόταν το πάθημά της,
τα άλλα ζώα δε θα την είχαν πια σε υπόληψη.

Και τότε κατάλαβε η αλεπού ότι το έξυπνο
πουλί από τη μύτη πιάνεται και
γελάει καλύτερα όποιος γελάει τελευταίος!

Κλασσικά Παραμύθια & Μύθοι του Αισώπου

Η Κοκκινοσκουφίτσα

Η Πεντάμορφη και το Τέρας

Η Σταχτοπούτα

Η Χιονάτη

Η Ωραία Κοιμωμένη

Ο Βασιλιάς και το αλάτι

Ο βάτραχος που έγινε πρίγκιπας

Ο λύκος και τα 7 κατσικάκια

Τα τρία γουρουνάκια

Ο Τζακ και η φασολιά

Τα καινούργια ρούχα του Αυτοκράτορα

Η πριγκίπισσα και το μπιζέλι

Το ασχημόπαπο

Η αλεπού και ο κόρακας

Η αλεπού και ο πελαργός

Ο λαγός και η χελώνα

Το λιοντάρι και το ποντίκι

Ο τζίτζικας και ο μέρμηγκας

και πολλά ακόμα!

